

چگونه رساله‌های شبانی را بخوانیم

ویلیام بارکلی

سه رساله‌ی شبانی در میان سیزده رساله‌ی پولس منحصر بفرد هستند، زیرا به همکاران پولس، تیموتائوس و تیتوس نوشته شده‌اند که بر کلیساها نظارت شبانی داشتند. هر دو مرد با معلمان دروغین و سایر آزمایش‌هایی سروکار داشتند که وظایف شبانی را چالش برانگیز می‌کرد. اگرچه این رساله‌ها خطاب به تیموتائوس و تیتوس نوشته شده بودند، اما با دعای برکت پولس به پایان می‌رسند: «فیض با شما باد»، که «شما» در متن یونانی به صورت جمع است. بنابراین، آن‌ها به نوعی، نیمه‌عمومی هستند. پولس انتظار داشت که این رساله‌ها برای تمام کلیسا خوانده شوند. با در نظر گرفتن این موضوع، بیایید به چهار نکته برای خواندن رساله‌های شبانی نگاهی بیندازیم.

۱. رساله‌های شبانی را با ارجاع به بدن جمعی مسیح و مشارکت خود در آن بخوانید.

امروزه بسیاری از مسیحیان حس اهمیت کلیسا را از دست داده‌اند. برای آن‌ها، زندگی مسیحی بیشتر بر رابطه‌ی شخصی‌شان با مسیح متمرکز است تا بر عضویت فعال در بدن مسیح. دغدغه‌ی پولس در رساله‌های شبانی، سلامتی و وفاداری کلیسا است. کلیسا مکانی است که قوم خدا در آن پرورش می‌یابند و در ایمان رشد می‌کنند. به همین دلیل پولس وقت خود را صرف تشریح ویژگی‌های رهبران خداترس، از جمله مشایخ (۱ تیموتائوس ۳: ۱-۷؛ تیتوس ۱: ۵-۱۶) و شماسان (۱ تیموتائوس ۳: ۸-۱۳) می‌کند. همچنین به همین دلیل پولس مکرراً تیموتائوس را ترغیب می‌کند که خود را وقف خدمت تعلیم و وعظ کلیسا کند. یک کلیسای سالم نیازمند آن است که قوم خدا با مَنای کلام خوانده و وعظ‌شده‌ی خدا تغذیه شوند. رساله‌های شبانی، اگرچه خطاب به افراد نوشته شده‌اند، اما هدفشان بنا کردن کلیسای مسیح و تشویق به زندگی جمعی فعال با یکدیگر است. این شامل پرستش دسته‌جمعی (۱ تیموتائوس ۲: ۴؛ ۱۳)، کار و خدمت با یکدیگر (۲ تیموتائوس ۲: ۲۱؛ تیتوس ۳: ۱)، سخاوت نسبت به دیگران در کلیسا (۱ تیموتائوس ۶: ۱۷-۱۹)، و خدمت وفادارانه به یکدیگر است. در رساله‌های شبانی، پولس کلیسا را محور زندگی مسیحی معرفی می‌کند، نه چیزی فرعی یا اضافی.

۲. خطر تعالیم دروغین و ضرورت مقابله با آن را بشناسید.

پولس در رساله‌های شبانی، زمان بیشتری را صرف مقابله با تعالیم دروغین می‌کند تا هر موضوع دیگری. در ۱ تیموتائوس، او سه بخش را در سراسر رساله به معلمان دروغین اختصاص می‌دهد. در واقع، در ابتدای رساله، به جای بخش استاندارد شکرگزاری که معمولاً پس از سلام آغازین در رساله‌های پولس می‌آمد و در زمان او مرسوم بود، او بلافاصله به معلمان دروغین در اِفُسس می‌پردازد (۱ تیموتائوس ۱: ۳-۱۱). پولس در فصل ۴ و دوباره در فصل ۶ به معلمان دروغین باز می‌گردد. مقابله با تعالیم دروغین در ۲ تیموتائوس و تیتوس نیز برجسته است. چرا پولس با این جدیت با تعالیم دروغین مقابله می‌کند، حتی سنت‌های اجتماعی

رساله‌نگاری را نیز کنار می‌گذارد تا این کار را انجام دهد؟ زیرا تعلیم دروغین مسئله‌ای مرگ و زندگی است. نجات و حیات جاودانی به ایمان آوردن و چسبیدن به حقیقت آشکار شده توسط خدا در مسیح بستگی دارد. بنابراین، پولس آن را بسیار جدی می‌گیرد. همان‌طور که پولس درباره‌ی تعلیم دروغین در غلاطیان می‌نویسد: «کمی خمیرمایه تمام خمیر را ور می‌آورد» (غلاطیان ۵: ۹). روی دیگر مقابله با تعلیم دروغین، ضرورت تعلیم حقیقت است. این ما را به سومین نکته برای خواندن رساله‌های شبانی سوق می‌دهد.

۳. به محوریت خدمت کلام توجه کنید.

پولس دستورالعمل‌هایی برای بسیاری از خدمات کلیسا می‌دهد، اما آنچه او بیشتر بر آن تأکید می‌کند، خدمت وعظ و تعلیم کلام خدا است. او تیموتائوس را ترغیب می‌کند که «خود را وقف قرائت عمومی کلام خدا، به وعظ و تعلیم کند» (۱ تیموتائوس ۴: ۱۳). خدمت کلام برای ایمان حیاتی است. ایمان از شنیدن و شنیدن از کلام خدا حاصل می‌شود. علاوه‌براین، در زیر کلام بودن، ایمان قوم خدا را تقویت می‌کند. در ۲ تیموتائوس، پولس همکار جوان‌تر خود را ترغیب می‌کند که «کلام را موعظه کن... در وقت و بی‌وقت... زیرا زمانی خواهد آمد که مردم تعلیم صحیح را تحمل نخواهند کرد، بلکه گوش‌های خارش‌دار داشته و معلمان را برای ارضای امیال خود جمع خواهند کرد» (۲ تیموتائوس ۴: ۲-۳). خدمت کلیسا همچنین شامل دعای جمعی است - هم برای کسانی که در کلیسا هستند و هم برای حاکمان و مقامات خارج از آن (۱ تیموتائوس ۲: ۱-۲). این شامل خدمت عملی مشایخ و شماسان است. مشایخ واجد شرایط برای مراقبت روحانی از قوم خدا به‌عنوان شبانان مورد نیاز هستند. شماسان به خدمت رحمت، یعنی مراقبت از نیازهای جسمانی، گمارده شده‌اند. در حالی که شماسان اغلب کار خود را در پشت صحنه، و از دید بیشتر افراد کلیسا پنهان انجام می‌دهند، خدا وعده‌ی شگفت‌انگیزی می‌دهد که «آنان که خوب شماسی کنند، موقعیت خوبی برای خود کسب می‌کنند و همچنین اعتماد زیادی در ایمانی که در مسیح عیسی است» (۱ تیموتائوس ۳: ۱۳). تمام خدمات برای عملکرد صحیح کلیسا حیاتی هستند، با این حال کلام محوریت دارد.

۴. رساله‌های شبانی را با حساسیت نسبت به قلب یک خادم خداترس مسیح بخوانید.

از لحاظ تاریخی، پولس اغلب به‌طور منفی به تصویر کشیده شده است - حتی توسط بسیاری در کلیسا. یک توصیف فیزیکی رایج از پولس این است که او کوتاه قد، کچل، با پاهای پرانتزی، با بینی بزرگ و یک ابروی پیوسته بود و معمولاً اخمی بر چهره داشت. پولس همچنین به‌عنوان فردی زودرنج و ناتوان در سازگاری با مردم توصیف شده است. او با برنابا، پسر تشویق، از همه کس جدا شد. و از دادن فرصت دوباره به مرقس خودداری کرد. با این حال، همان‌طور که در اعمال رسولان و دیگر رساله‌های او به نمایش گذاشته شده است، محبت و شفقت پولس نسبت به دیگران در رساله‌های شبانی سرشار است. او از تیموتائوس به‌عنوان «پسر من» و «فرزند محبوب من» یاد می‌کند. او تیطس را «فرزند حقیقی من در ایمانی مشترک» می‌خواند. اما ما به‌ویژه قلب پولس را برای دیگران در پایان آخرین رساله‌ی او، یعنی ۲ تیموتائوس می‌بینیم. ما دل‌شکستگی او را به‌خاطر کسانی که او را ترک کردند،

می‌شنویم. اما محبت او را نسبت به دیگر همکاران و دوستان، مانند تیموتائوس، لوقا و حتی مرقس، که ظاهراً با او آشتی کرده بود، نیز می‌بینیم. رساله‌های شبانی روشن می‌سازند که محبت عمیق پولس به مسیح در محبت او به دیگران سرازیر می‌شود.

این مقاله بخشی از مجموعه «علم تفسیر کتاب مقدس» است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

دکتر ویلیام بارکلی، کشیش ارشد کلیسای پرزبیتری Sovereign Grace و استاد عهد جدید در دانشگاه الهیات ریفورمد در شهر شارلوت، ایالت کارولینای شمالی است. او نویسنده‌ی کتاب *The Secret of Contentment and Gospel Clarity* می‌باشد.